

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 580/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бранислава Шокца, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 632/21 од 26.03.2025. године и Кв 184/25 од 08.04.2025. године, у седници већа одржаној 15.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бранислава Шокца, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сомбору К 632/21 од 26.03.2025. године и Кв 184/25 од 08.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору К 632/21 од 26.03.2025. године обавезана је окривљена АА да оштећеном ББ надокнади утврђене трошкове кривичног поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката Милована Салатића у укупном износу од 391.500,00 динара, као и да Основном суду у Сомбору надокнади трошкове на име вештачења у износу од 11.383,75 динара, све у року од 2 месеца (два) од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Сомбору Кв 184/25 од 08.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљене АА и првостепено решење је потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Бранислав Шокац, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења и одбије захтеве за накнаду трошкова кривичног поступка оштећеног и ОЈТ у Сомбору.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости, наводи да пресудом Основног суда у Сомбору К 632/21 од 21.12.2023. године није одлучено ко сноси трошкове кривичног поступка, па како против наведене пресуде ни пуномоћник оштећеног, ни ОЈТ, нису изјавили жалбу, то је иста постала правноснажна без одлуке о трошковима поступка и у том случају није било правног основа да се накнадним решењем окривљена обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка, па је доношењем побијаних решења учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Сомбору К 632/21 од 21.12.2023. године окривљена АА оглашена кривом због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 250.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што ће суд, уколико окривљена не плати наведену новчану казну у остављеном року иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора и окривљена је сходно одредби члана 258. ЗКП, обавезана да оштећеном ББ, на име одштетног захтева плати износ од 8.068.489,50 динара, у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је са преосталим делом одштетног захтева, оштећени упућен на парницу. Истом пресудом одлучено је да ће о трошковима кривичног поступка, суд одлучити накнадно, након што прибави податке о висини истих.

Дакле, тачни су наводи браниоца окривљене да првостепеном пресудом није одлучено о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка, већ је у изреци пресуде, у делу одлуке о трошковима поступка, само наведено да ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно.

Међутим, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 320/24 од 17.12.2024. године, делимично усвојио жалбу браниоца окривљене АА (која је без нумеричког означавања изјављена и због одлуке о трошковима) и укинуо првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу вратио на поновно одлучивање, док је жалба браниоца окривљене у преосталом делу одбијена, а првостепена пресуда је у преосталом делу потврђена, након чега је првостепени суд, донео побијано решење и обавезао окривљену да оштећеном и суду надокнади трошкове кривичног поступка.

Према Законнику о кривичном поступку, суд је у обавези да у пресуди или решењу које одговара пресуди одлучи о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе, а да само изузетно, одлука о висини трошкова, али не и о томе ко трошкове сноси, може бити садржана у посебном решењу (члан 262. став 1. и 2. ЗКП). Имајући у виду да је према окривљеној у конкретном случају донета осуђујућа пресуда, обавеза доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, произилази и из одредбе члана 424. став 1. тачка 8) ЗКП. Уколико таква одлука изостане, пресуда је непотпуна и таква повреда представља основ за укидање пресуде у том делу и враћање на поновно одлучивање, као што је у конкретном случају и учињено од стране Апелационог суда у Новом Саду, а поводом жалбе браниоца окривљене, због чега првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, није постала правноснажна. Наиме, укидање пресуде или њеног дела има правно дејство да се пресуда или део пресуде који је био предмет укидања поништава, чиме се, супротно наводима браниоца, изузима из могућности стицања правноснажности.

Следствено изнетом, а како је, по оцени Врховног суда, првостепени суд био овлашћен и дужан да у поновљеном поступку, у складу са налозима из одлуке другостепеног суда, одлучи ко ће сносити трошкове кривичног поступка, то су неосновани наводи браниоца окривљене којима се истиче да је доношењем побијаних решења и обавезивањем окривљене да оштећеном и суду надокнади трошкове кривичног поступка, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА одбијен као неоснован.

Из наведених разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић